

ren også godt klar over, for der er indbygget i reformen, at Arbejdstilsynet skal kunne påbyde lovgivning. Der er altså tale om kontrol i stedet for incitamenter til egen indsats.

Det handler også om noget andet. Når ministeren i et svar til mig på spørgsmål S 4494, hvor jeg spørger til den langsigtede og forebyggende indsats, siger, at der ikke vil blive tale om en kollektiv straf til en hel branche, som det er tilfældet med de nuværende BST-ordninger, er det jo klart, at ministeren ikke kan se, at BST er væsentlig i det forebyggende arbejde, og det er særegeligt. Mange sikkerhedsrepræsentanter ude på virksomhederne med et dårligt arbejdsmiljø kommer nu til at kæmpe for at få hjælp og rådgivning til at løse arbejdsmiljøproblemerne på deres arbejdsplads.

Kl. 14.05

SF frygter, at det løbende faste samarbejde med den faste BST om det forebyggende arbejde bliver en saga blot. Det katastrofale ved afskaffelsen er, så vidt vi kan se, at mange bedrifts-sundhedstjenester vil bukke under på grund af manglende opgaver, og de kvalificerede ansatte vil søge andre steder hen. Derfor vil god arbejdsmiljøviden, ekspertise og erfaring gå uigenkaldeligt tabt til skade for forebyggelsen på de danske arbejdspladser.

B 107 opfordrer regeringen til at genindføre sikkerhedsrepræsentanter på de mindre virksomheder. Vi ved, at risikoen for at blive udsat for ulykker her er mindst lige så stor som på større virksomheder, og dertil kommer, at de små virksomheder ofte mangler viden og ressourcer til at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Det er netop derfor, at den tidligere regering med støtte fra SF gav medarbejderne på de små virksomheder samme ret som ansatte på store virksomheder til at blive hørt, når det drejer sig om forbedringer af arbejdsmiljøet, og sammen med arbejdsgiveren samme mulighed for at få viden om arbejdsmiljøuddannelsen.

Men jeg kan forstå på svaret på spørgsmål S 1385, at regeringen hævdede grænsen fra fem til ti, fordi en grænse på fem ansatte pålagde små virksomheder unødigt bureaukrati. Begrundelsen var netop ikke, at der ikke var behov for det, men var, at man ville undgå bureaukrati.

B 108 opfordrer regeringen til at udvide brugen af de administrative bøder, og det spørgsmål har vi jo allerede været inde på flere gange i dag. Ifølge de nugældende bestemmelser kan der pålægges en administrativ bøde i bestemte materielle sager, som kan afgøres ude på stedet,

hvis der er en klar og ukompliceret overtrædelse, der i øvrigt ikke forventes at medføre højere straf end bøde, og det er ubegribeligt, at regeringen har stoppet muligheden for at pålægge disse bøder med henvisning til administrativt bøvl.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke netop finder de administrative bøder velegnede, når det gælder om at undgå en masse administrativt bøvl ved at sikre en enkel måde at træffe afgørelser på. Arbejdstilsynet kan på stedet udskrive en bøde, når Arbejdstilsynet og virksomheden er enige om det og der foreligger en bestemt overtrædelse, i stedet for man skal have alt det bøvl med at blande både politi og retsvæsen ind i en afgørelse, man er enige om ude på stedet. Jeg kan ikke forstå ministerens holdning, og vi kan ikke se det på anden måde, end at efter ministerens opfattelse er de bestemmelser i arbejdsmiljøloven, som regulerer det forebyggende arbejde såsom sikkerhedsorganisationer og APV, mindre væsentlige og skal derfor have en lavere prioritet end de materielle sager som f.eks. maskinsikkerhed, som Arbejdstilsynet finder ved inspektion. Igen er det kontrol i stedet for egenindsats, som er omdrejningspunktet, og jeg kunne godt tænke mig at høre et svar fra ministeren på dette spørgsmål: Signalerer afskaffelsen af bøderne for de formelle overtrædelser ikke, at de forebyggende regler ikke er så væsentlige som de øvrige regler i arbejdsmiljøloven?

Her til slut vil jeg gerne opfordre ikke mindst De Radikale og Dansk Folkeparti om i det videre arbejde med arbejdsmiljøreformen at være opmærksom på nogle af de gode elementer, der har været bragt frem i diskussionen i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en række korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu har Det Radikale Venstre jo været et omdrejningspunkt i dele af debatten i dag, og det var så også tilfældet for SF's ordfører angående smiley-ordningen, som vi ganske rigtigt tager på vore skuldre. Vi er oven i købet stolte af, at vi har været med til at få indført den ordning.

Fru Lene Garsdal siger, at den er dyr, og at den ikke er særlig effektiv. Jeg vil bare kort spørge, om SF's ordfører kan nævne noget andet redskab inden for arbejdsmiljølovgivningen, også i de senere år, som har samme synlighed og dermed faktisk har en vis sandsynlighed for at kun-